

Studentaskúlin í Eysturoynni — ikki sendast sum drunnur

— At senda drunn er føroyskt, men tað, at senda avgerðina um staðfesting av studentaskúlanum í Eysturoynni, sum drunn til danskar skúlamyndugleikar, brýtur við alt, sum føroyskt er, skrivur Petur Eli Mikkelsen, skúlastjóri í Gøtu.

Tað prutlar undir lokinum, kjakið gongur so bleiðini bólgna upp og ongantið hevur so nógv sverta verið brúkt til tess at lýsa viljaloyssi, dugnaloyssi, hjálparloysi og í onkrum føri eisini ábyrgdarloysi teirra, sum hava fingið litið til at stjórna føroyska skúla-verkinum.

Nú er tað so, at pappír er tolið, og sverta fæst fyri litið og lætt, so vit eru ivaleyst fleiri, sum seta spurning við, um steivið veruliga fer í slíkum durðadansi, sum søgur ganga frá.

Ásannast má tó, at tá talan er um størsta ungdoms- og bygdamenningsarmál, sum frammi er í tíðini, og sum rakar flest heim í eystur-Føroyum og nær sagt allan ungdom, sum er í útbúgving, so var tað vordið sum skelkur at fáa, tá 14. September leygardagin 14. mars leggur landsstýrismanninum í skúlamálum í munni, at nú skal moder Danmark greiða studentaskúla-fløkjuna í Eysturoynni. Tjóðveldiskvørnin ber tíðindi frá Jógvan Durhuus soleiðis: »Nú skal kannast, hvørjir fyrimunir eru við at hava báðar skúlarnar á sama stað, tí hugsast kann, at nógv kann sparast, við at lata báðar skúlarnar vera felags um summi av hølunum«. Hetta er greið tala og sigur bara so mikið sum, at nú skal hin føroyski studentaskúlin tengjast at einum litlum parti av Danmark í Føroyum, hinum sokallaða hægri handilsskúlanum, sum síðan einaferð í sjeiti-árunum hevur ligið á ljóði, skuldi fara í gerð á óbygdum í Kambsdali.

Tað má vera føroyska landskassanum, landsstýrismaðurin vil lætta um byrðuna, og má hetta tí merkja, at vit nú skulu taka samráðingar upp við danskar myndugleikar og tingast um, fyri hvussu náðiligar upphæddir, vit kunnu lírka føroyskar studentar inn í avlophølir, ella møgulega onkran krók í kjallaranum á

hesum reint danska stovni.

Er veruliga ætlanin at traðka hasa gøtuna, so kemst ikkiuttanum, at vápnid er funnið til heilt at forkoma handilsskúlanum og hartil at skjóta eina loysn av studentaskúlamálinum langt út í framtíðina.

Eingin ivi er um, at rúgvusmikið tilfar er latið dønnum, sum grundgeving fyri tørv, at byggja handilsskúlan í tí vavi, sum tilætlað er, og man ikki onkur fara at vakna við kaldan dreym, tá longu nú, áðrenn spakin er settur í, samráðingarnevnd kemur úr Føroyum at tingast um avlophølir at nýta til útbúgving av føroyskum studentum. Hvat skulu vit vænta, vónandi siga, teir »godt børn, vi skal bygge jer en studenterskole«, ella kann tað hugsast, at teir føla seg hildnar fyri gjøldur, krevja kortini á borðið og krevja alla sakina til viðgerð av nýggjum.

At senda drunn er føroyskt, men tað, at senda avgerðina um staðfesting av studentaskúlanum í Eysturoy sum drunn til danskar skúlamyndugleikar, brýtur við alt, sum føroyskt er.

Hinvegin er neyvnan hugsandi, at danir eru sinnaðir, at stuðla føroyskum uppgávulyndi og vilja loyva eina slíka undanstøkk burtur av sjálvsstýrisleið.

Nei, studentaskúlin er føroyskur burturav, føroysk er hondin, sum heldur um stýrisvølin, og føroysk var tungan, sum á Gøtusandi svør ungdominum eið um skjóta loysn í hesum teirra lagnumáli.

Nú eru tvey ár farin, og eitt sindur sæst eftir. Peningur er jattaður til projektering, men hóast hetta koma vit ikki ein tamma longur, fyrr enn okkara myndugleikar hava staðfest skúlan.

Nú leikar á sum ongan tíð, arbeiðsumstøðurnar eru trongdar niður í armóð. Hvussu verður? Allur ungdomur í eystur-

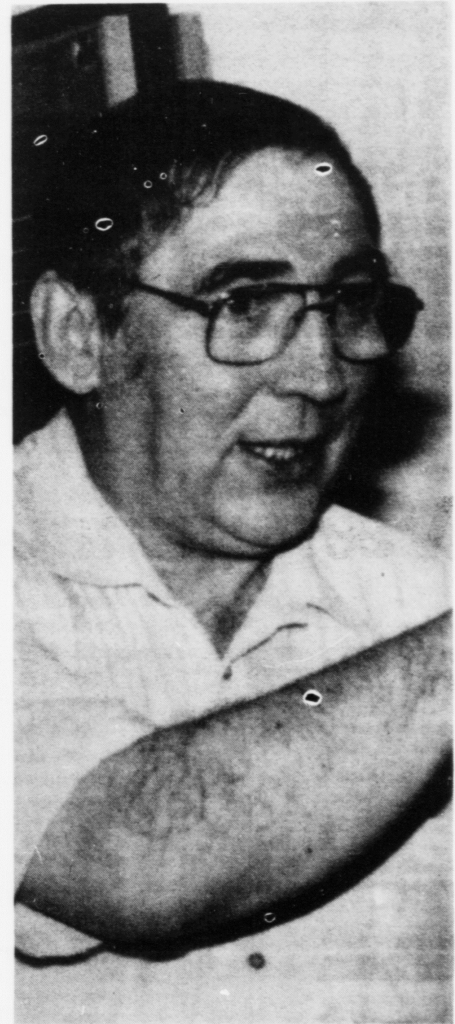
Føroyum, foreldur teirra, og øll vit, sum starvast við bæði studenta- og grundskúlan í Gøtu lita suður mót Tinganesi og seta vón okkara til landsstýrismannin í skúlamálum. Tað er frætt, at nakað er í umbúnað, og eingin trýr, at tos um fleiri kanningar er annað enn undanfærsla og viljaloyssi.

Nei, eg trúgvi ikki einum orði av hasum, sum 14. September leggur Jógvan Durhuus í munni, eg kenni hann fyrri størri dygdir enn bara at lata standa til, og als ikki sum orðloysing og dólgr.

Øll vit, sum hoyrdu písurøðuna vita, at hetta er Jógvan, tá frásøgumaðurin, sum í nevndu grein í 14. September afturgevur hann soleiðis: »Eg havi alla tíðina lagt dent á, at fáa málið um byggingina av studentaskúlanum í Eysturoynni avgreidda. Eg haldi ikki, at hann kann biða longur«. Hetta er mannsemandi tala, og aftan á hasa avgerð tina vilja vit allir fylkjast, men dagur dettur av degi, málið má loysast nú, og tingið fer skjótt heim, um brúk skuldi gjørst fyrri tí.

Jógvan málið er óplettað føroyskt, lat hetta koma fram ódálkað, og far ikki leið tina saman við dárnum. Nú er stundin komin, reis teg úr sæti og vis at

Petur E. Mikkelsen, skúlastjóri: Neyvan hugsandi, at danir eru sinnaðir at stuðla føroyskum uppgávulyndi

Her er tann nevni, sum slær í borðið mót órættis lag og ripar á mýla tann fremmenda skúla sum drepur okkum dag eftir dag

Petur Eli Mikkelsen

Føroya Handverks- meistarafelag AÐALFUNDURIN

verður á Hotel Hafnia »Parnassinum«
fríggjadagin tann 10. apríl 1987, kl.
19.30.

Fundarskrá samb. grein 8 í lógini.

Allir meistarar hava rætt — og eiga eisini at mæta til fundin.

FØROYA HANDVERKSMEISTARAFELAG
NEVNDIN

